

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 14 juni 2001

Nr 488—493

INNEHÅLL

Nr		Sidan
488	Lag om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Slovakien om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor	1337
489	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets beslut om svåra och långvariga sjukdomar samt om läkemedel som används vid behandling av dessa och enligt sjukförsäkringslagen ersätts med 100 eller 75 procent av det belopp som överstiger den stadgade fasta självriskandelen	1338
490	Statsrådets förordning om betydelsefulla och dyra läkemedel som ersätts enligt 9 § 4 mom. sjukförsäkringslagen samt om de sjukdomar vars behandling ger rätt till ersättning	1343
491	Kommunikationsministeriets förordning om ruttaxor för taxibilar	1345
492	Kommunikationsministeriets förordning om taxitaxor	1349
493	Finansministeriets förordning om fastställande av grundräntan	1352

Nr 488

L a g

om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Slovakien om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor

Given i Helsingfors den 8 juni 2001

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Bratislava den 10 november 2000 ingångna överenskommelsen mellan Finland och Slovakien om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av republikens president.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 8 juni 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Suvi-Anne Siimes

RP 34/2001
FiUB 6/2001
RSv 53/2001

Nr 489

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets beslut om svåra och långvariga sjukdomar samt om läkemedel som används vid behandling av dessa och enligt sjukförsäkringslagen ersätts med 100 eller 75 procent av det belopp som överstiger den stadgade fasta självriskandelen

Given i Helsingfors den 7 juni 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

upphävs i statsrådets beslut av den 13 januari 1994 om svåra och långvariga sjukdomar samt om läkemedel som används vid behandling av dessa och enligt sjukförsäkringslagen ersätts med 100 eller 75 procent av det belopp som överstiger den stadgade fasta självriskandelen (34/1994) 4 a §, sådan den lyder i statsrådets beslut 920/1999 och,

ändras 1 och 2 §,

dess lagrum sådana de lyder, 1 § delvis ändrad i förordning 382/2000, 897/2000 och 125/2001 och 2 § i nämnda förordningar 382/2000 och 125/2001, som följer:

I 9 § 1 mom. sjukförsäkringslagen (364/1963) avsedda svåra och långvariga sjukdomar och vid behandling av dessa nödvändiga i 5 a § avsedda läkemedel, som ersätts med 100 procent av det belopp som överstiger den stadgade fasta självriskandelen, är:

Sjukdom	Läkemedelssubstans
Följdtillstånd av transplantation	1) azatioprin 2) betametason 3) dexametason 4) hydrokortison 5) metylprednisolon 6) mykofenolsyra 7) prednisolon 8) prednison 9) ciklosporin 10) cyklofosfamid 11) takrolimus 12) triamcinolon
Maligna tumörer, vilka inte särskilt nämns ovan	1) akklarubicin 2) altretamin 3) betametason

- 4) bleomycin
- 5) buprenorfin
- 6) busulfan
- 7) daktinomycin
- 8) dexametason
- 9) dextropropoxifen
- 10) docetaxel
- 11) doxorubicin
- 12) epirubicin
- 13) etoposid
- 14) fentanyl
- 15) fluorouracil
- 16) gemcitabin
- 17) hydrokortison
- 18) hydroxikarbamid
- 19) ifosfamid
- 20) interferon-alfa naturlig (melanom och njurcancer)
- 21) interferon-alfa-2a (melanom och njurcancer)
- 22) interferon-alfa-2b (melanom och njurcancer)
- 23) kalcitonin
- 24) kalciumfolinat
- 25) kalciumlevofolinat
- 26) karboplatin
- 27) carmofur
- 28) karmustin
- 29) klodronat
- 30) klorambucil
- 31) lomustin
- 32) medroxiprogesteron
- 33) melfalan
- 34) merkaptopurin
- 35) mesna
- 36) metadon
- 37) metotrexat
- 38) metylprednisolon
- 39) miltefosin
- 40) mitoxantron
- 41) mitomycin
- 42) mitotan
- 43) morfin
- 44) oxikodon
- 45) paklitaxel
- 46) pamidronat
- 47) pentazocin
- 48) petidin
- 49) prednisolon
- 50) prednison
- 51) prokarbazin
- 52) cisplatin

- 53) cyklofosfamid
- 54) cytaribin
- 55) teniposid
- 56) topotekan
- 57) tramadol
- 58) triamcinolon
- 59) trofosfamid
- 60) vinblastin
- 61) vindesin
- 62) vinkristin
- 63) vinorelbin

2 §

I 9 § 1 mom. sjukförsäkringslagen avsedda svåra och långvariga sjukdomar och vid behandling av dessa nödvändiga i 5 a § avsedda

läkemedel, som ersätts med 75 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger den fasta självriskandelen, är:

Sjukdom

Läkemedelssubstans

Kronisk hjärtinsufficiens

- 1) amilorid
- 2) bisoprolol
- 3) bumetanid
- 4) digoxin
- 5) dihydralazin
- 6) enalapril
- 7) furosemid
- 8) glyceryltrinitrat
- 9) hydroklorotiazid
- 10) isosorbiddinitrat
- 11) isosorbidmononitrat
- 12) kalium
- 13) kanrenoat
- 14) kaptopril
- 15) karvedilol vid behandling av svår kronisk hjärtinsufficiens
- 16) kinapril
- 17) lisinopril
- 18) losartan vid behandling av svårbehandlad kronisk hjärtinsufficiens
- 19) metolazon
- 20) metoprolol
- 21) metyrapon
- 22) perindopril
- 23) prazosin
- 24) ramipril
- 25) spirinolakton
- 26) trandolapril

- 27) triamteren
 - 28) triklormetiazid
-

Kronisk hypertoni

- 1) amilorid
- 2) amlodipin
- 3) acebutolol
- 4) atenolol
- 5) betaxolol
- 6) bisoprolol
- 7) bumetanid
- 8) dihydralazin
- 9) diltiazem
- 10) enalapril
- 11) eprosartan för behandling av svårbehandlad kronisk hypertoni
- 12) felodipin
- 13) furosemid
- 14) hydroklorotiazid
- 15) indapamid
- 16) isradipin
- 17) kalium
- 18) candesartan för behandling av svårbehandlad kronisk hypertoni
- 19) kanrenoat
- 20) kaptopril
- 21) karvedilol
- 22) kinapril
- 23) klonidin
- 24) labetalol
- 25) lisinopril
- 26) losartan för behandling av svårbehandlad kronisk hypertoni
- 27) metolazon
- 28) metoprolol
- 29) metyrapon
- 30) metyldopa
- 31) minoxidil
- 32) nifedipin
- 33) nilvadipin
- 34) nisoldipin
- 35) perindopril
- 36) pindolol
- 37) prazosin
- 38) propranolol
- 39) ramipril
- 40) reserpin
- 41) celiprolol
- 42) sotalol
- 43) spironolakton
- 44) timolol
- 45) trandolapril

- 46) triamteren
- 47) triklormetiazid
- 48) valsartan för behandling av svårbe-
handlad kronisk hypertoni
- 49) verapamil

—————
Denna förordning träder i kraft den 1 au-
gusti 2001.

Helsingfors den 7 juni 2001

—————
Åtgärder som verkställigheten av förord-
ningen förutsätter får vidtas innan förord-
ningen träder i kraft.

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringsråd Anja Kairisalo

Nr 490

Statsrådets förordning**om betydelsefulla och dyra läkemedel som ersätts enligt 9 § 4 mom. sjukförsäkringslagen
samt om de sjukdomar vars behandling ger rätt till ersättning**

Given i Helsingfors den 7 juni 2001

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av 9 § 4 mom. sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963), sådant det lyder i lag 394/2001, som följer:

1 § Grundersättning enligt 9 § 1 mom. sjukförsäkringslagen (364/1963) betalas för betydelsefulla och dyra läkemedel vid behandling av följande sjukdomar under förutsättning att	det genom en särskild utredning har visats att tillräckliga terapeutiska grunder föreligger och att de övriga villkoren för erhållande av ersättning uppfylls.
Läkemedel	Sjukdom
Tillväxthormon	Svåra tillväxtrubbningar hos barn och svår tillväxthormonbrist hos vuxna med särskild indikation
Alfainterferon	Vissa tumörer och vissa former av virusbe- tingad leverinflammation med särskild in- dikation
Betainterferon och andra betydelsefulla och dyra läkemedel som används vid behand- ling av multipel skleros	Skovvis förlöpande multipel skleros med särskild indikation
Dornase alfa	Svår lungsjukdom i samband med cystisk fibros med särskild indikation
Takrolimus	Status efter organtransplantation med sär- skild indikation
Erytropoietin	Vissa anemier i samband med njursjukdom, cancer eller kemoterapi och förberedelse för vissa ingrepp med särskild indikation
Takin, donepezil, rivastigmin, galantamin och andra betydelsefulla och dyra läkeme- del som används vid behandling av Alz- heimers sjukdom	Alzheimers sjukdom som orsakar betydan- de funktionella men med särskild indikation

Paklitaxel, docetaxel och andra betydelsefulla och dyra cytotoxiska medel	Vissa cancersjukdomar med särskild indikation
Betydelsefulla och dyra läkemedel som används vid behandling av erektionsstörningar	Svår erektionsstörning till följd av en svår underliggande sjukdom med särskild indikation
Naltrexon	Status efter opiatberoende samt alkoholberoende med särskild indikation
Orlistat, sibutramin och andra betydelsefulla och dyra läkemedel som används vid behandling av fetma	Sjuklig fetma med särskild indikation
Etanercept, infliximab och andra betydelsefulla och dyra läkemedel som används vid behandling av reumatiska sjukdomar	Vissa reumatiska sjukdomar och tarminflammationer med särskild indikation

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2001. Beträffande takrolimus tillämpas förordningen dock först från och med den 1 augusti 2001.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut av den 8 oktober 1998 om betydelsefulla och dyra läkemedel som ersätts enligt 9 § 4 mom. sjukförsäkringslagen samt om de sjukdomar vars behandling ger rätt till ersättning (735/1998).

Helsingfors den 7 juni 2001

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringsråd *Anja Kairisalo*

Nr 491

Kommunikationsministeriets förordning om ruttaxor för taxibilar

Given i Helsingfors den 8 juni 2001

I enlighet med trafikministeriets beslut föreskrivs med stöd av 11 § 1 mom. lagen den 15 februari 1991 om tillståndspliktig persontrafik på väg (343/1991), sådant detta lagrum lyder i lag 662/1994:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på regelbundna transporter i beställningstrafik vilka arrangeras av kommunen eller samkommunen och sker med sedvanlig taxibil. Med regelbundna transporter avses i denna förordning transporter som beställs i förväg för samma eller nästan samma färdsträcka och som körs minst fyra gånger under en 30-dagars period.

Genom denna förordning bestäms om den högsta tillåtna ruttaxan.

2 §

Taxans struktur

Ruttaxan kan bestå av en eller flera delar som kan vara:

- 1) avgift baserad på körsträckans längd;
- 2) väntetidsavgift;
- 3) assistanstillägg;
- 4) tillägg för varutransport.

3 §

Avgift baserad på körsträckans längd

Den avgift baserad på körsträckans längd

som bestäms enligt körsträckans längd och antalet passagerare indelas i fyra taxeklasser i enlighet med bilagan till denna förordning. Passagerarantalet i de olika taxeklasserna är olika för skolskjutsar och andra transporter för vilka ruttaxa tillämpas. Vid andra transporter än skolskjutsar räknas två barn under 12 år som en person.

Taxeklassen bestäms enligt det största antal passagerare som transporteras samtidigt. I fråga om skolskjutsar påverkas taxeklassen inte av om några elever tillfälligt är frånvarande.

Om inget annat överenskommits anses ruttens start- och slutpunkt vara stationsplatsen för den förare som har hand om transporten.

4 §

Väntetidsavgift

För väntetid får i väntetidsavgift uppbäras högst 13,00 mk (2,19 euro) för varje full fem minuters period. Väntan avbryter inte ruten.

Väntetidsavgift får uppbäras endast om ruten inkluderar överfart med färja eller linstyrd färja eller om man särskilt kommit överens med beställaren om uppbärande av väntetidsavgift och om avgiftens belopp.

5 §

Assistanstillägg

För transporten får högst 36 mk (6,05 euro) uppbäras i assistanstillägg, om befordran av passageraren förutsätter en bil med behörig bår- eller handikapputrustning, under förutsättning att man särskilt kommit överens med beställaren om uppbärande av assistanstillägg.

6 §

Tillägg för varutransport

För transport av stora föremål och hundar

Helsingfors den 8 juni 2001

Kommunikationsminister *Olli-Pekka Heinonen*

får uppbäras en tilläggsavgift av högst 10 mk (1,68 euro). Tilläggsavgift får dock inte uppbäras för passagerarens normala bagage eller för en synskadad persons ledarhund.

7 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2001.

Genom denna förordning upphävs trafikministeriets förordning av den 16 juni 2000 om ruttaxor för taxibilar (587/2000).

Avdelningschef, överdirektör Harri Cavén

Bilaga1

Avgifterna i finska mark:

Ruttens längd i km, högst	Taxeklass I 1—4 elever 1—2 personer	Taxeklass II 5—7 elever 3—4 personer	Taxeklass III 8—10 elever 5—6 personer	Taxeklass IV 11—13 elever 7 eller flera personer
5	44,50	48,90	51,20	55,60
10	53,20	58,50	61,20	66,50
15	67,80	74,60	78,00	84,70
20	82,30	90,50	94,60	102,90
25	96,70	106,40	111,20	120,90
30	111,30	122,40	128,00	139,10
35	125,60	138,20	144,40	157,00
40	140,20	154,20	161,20	175,20
45	154,60	170,10	177,80	193,20
50	169,20	186,10	194,60	211,50
55	183,70	202,10	211,30	229,60
60	198,20	218,00	227,90	247,70
65	212,80	234,10	244,70	266,00
70	227,20	249,90	261,30	284,00
75	241,60	265,80	277,80	302,00
80	256,00	281,60	294,40	320,00
85	270,60	297,70	311,20	338,20
90	285,10	313,60	327,90	356,40
95	299,50	329,40	344,40	374,40
100	314,20	345,60	361,30	392,70
över 100 km	3,21 mk/km	3,53 mk/km	3,69 mk/km	4,01 mk/km

Vid andra transporter än skolskjutsar räknas två barn under 12 år som en person.

Bilaga 2

Avgifterna i euro:

Ruttens längd i km, högst	Taxeklass I 1—4 elever 1—2 personer	Taxeklass II 5—7 elever 3—4 personer	Taxeklass III 8—10 elever 5—6 personer	Taxeklass IV 11—13 elever 7 eller flera personer
5	7,48	8,22	8,61	9,35
10	8,95	9,84	10,29	11,18
15	11,40	12,55	13,12	14,25
20	13,84	15,22	15,91	17,31
25	16,26	17,90	18,70	20,33
30	18,72	20,59	21,53	23,39
35	21,12	23,24	24,29	26,41
40	23,58	25,93	27,11	29,47
45	26,00	28,61	29,90	32,49
50	28,46	31,30	32,73	35,57
55	30,90	33,99	35,54	38,62
60	33,33	36,66	38,33	41,66
65	35,79	39,37	41,16	44,74
70	38,21	42,03	43,95	47,77
75	40,63	44,70	46,72	50,79
80	43,06	47,36	49,51	53,82
85	45,51	50,07	52,34	56,88
90	47,95	52,74	55,15	59,94
95	50,37	55,40	57,92	62,97
100	52,84	58,13	60,77	66,05
över 100 km	0,54 €/km	0,59 €/km	0,62 €/km	0,67 €/km

Vid andra transporter än skolskjutsar räknas två barn under 12 år som en person.

Nr 492

**Kommunikationsministeriets förordning
om taxitaxor**

Given i Helsingfors den 8 juni 2001

I enlighet med trafikministeriets beslut föreskrivs med stöd av 11 § 1 mom. lagen den 15 februari 1991 om tillståndspliktig persontrafik på väg (343/1991), sådant detta lagrum lyder i lag 662/1994:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på beställningstrafik som utförs med personbil. Förordningen tillämpas dock inte på regelbundna transporter som en kommun eller samkommun beställer och som sker med sedvanlig taxibil.

Med denna förordning bestäms om den högsta tillåtna taxitaxan.

2 §

Taxans struktur

Taxitaxan kan bestå av två eller flera delar som kan vara:

- 1) grundavgift;
- 2) avgift baserad på körsträckans längd;
- 3) väntetidsavgift;
- 4) förhandsbeställningsavgift;
- 5) assistanstillägg;
- 6) flygplatstillägg;
- 7) tillägg för varutransport.

3 §

Grundavgift

Som grundavgift får uppbäras högst 23 mk

(3,87 euro) om körningen börjar mellan klockan 6 och 20 andra vardagar än lördag eller mellan klockan 6 och 16 lördagar, dagen före kyrkliga helger, nyår, första maj och självständighetsdagen. Övriga tider är grundavgiften högst 36 mk (6,05 euro).

4 §

Avgift baserad på körsträckans längd

Den avgift baserad på körsträckans längd som bestäms enligt körsträckans längd och antalet passagerare indelas i fyra taxeklasser på följande sätt:

Taxa I: 1—2 personer	 5,94 mk/km (1,00 euro)
Taxa II: 3—4 personer	 7,13 mk/km (1,20 euro)
Taxa III: 5—6 personer	 7,73 mk/km (1,30 euro)
Taxa IV: över 6 personer	 8,32 mk/km (1,40 euro)

Två barn under 12 år räknas som en person då antalet passagerare räknas.

Om befordran av en passagerare förutsätter en bil med behörig bårutrustning, bestäms avgiften enligt taxa III.

5 §

Väntetidsavgift

För väntetid får uppbäras högst 170 mk (28,59 euro) per timme i väntetidsavgift.

Utöver vad som nämns ovan i 1 mom. får väntetidsavgift uppbäras:

1) i stället för avgift baserad på körsträckans längd, om körningen till följd av trafikstockning eller annan liknande orsak sker så långsamt att väntetidsavgiften blir större än avgiften baserad på körsträckans längd;

2) för den tid som det tar i anspråk att hämta och installera en bår som behövs vid transporten, dock för högst 30 minuter;

3) då returen från en körtur till taxistationen blir långsammare eller väsentligt försvåras i skärgårds- eller motsvarande specialförhållanden, under förutsättning att man med passageraren före resans början särskilt kommit överens om uppbärande av väntetidsavgift och om dess belopp.

6 §

Tilläggsavgifter

För transporter får uppbäras följande tilläggsavgifter:

1) högst 30 mk i (5,05 euro) förhandsbeställningsavgift, då transporten har beställts minst två timmar innan den avgångstid som kunden uppgett;

2) ett flygplatstillägg, som till storleken motsvarar den avgift som tillståndshavaren måste betala för att på flygplatsen komma in på passagerarterminalområdet för att hämta kunden;

3) högst 55 mk (9,25 euro) i assistanstillägg, om befordran av kunden förutsätter en bil med vederbörlig bår- eller handikapputrustning.

Den förhandsbeställningsavgift som avses ovan i 1 mom. 1 punkten får dock inte uppbäras:

1) för transporter som avses i 9 § socialvårdsförordningen (607/1983);

2) transporter som avses i 5 och 6 § förordningen om service och stöd på grund av handikapp (759/1987);

3) transporter som avses i 39 § lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda (519/1977);

4) transporter som avses i 10, 11 och 31 § sjukförsäkringslagen (364/1963);

5) transporter som avses i 7 a § lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten (610/1991);

6) transporter som avses i 36 och 46 § folkpensionslagen (347/1956);

7) transporter som ordnas som anropsstyrd kollektivtrafik, samt

8) skolskjutsar.

Det är inte tillåtet att uppbära andra tilläggsavgifter än de som föreskrivs i denna förordning.

7 §

Tillägg för varutransport

För transport av stora föremål och hundar får uppbäras en tilläggsavgift av högst 10 mk (1,68 euro). Tilläggsavgift får dock inte uppbäras för passagerarens normala bagage eller för en synskadad persons ledarhund.

8 §

Meddelande om avgifter

Vid meddelande om avgifter enligt taxitaxan skall bestämmelserna i 7 § förordningen om prisinformation vid marknadsföring av konsumtionsnyttigheter (9/1989) iakttas.

9 §

Taxameter

Vid installation och plombering av taxameter skall bestämmelserna i 95 § förordningen om fordons konstruktion och utrustning (1256/1992) iakttas.

Taxiresans pris bestäms med hjälp av taxametern utom i de fall då föraren kommit överens med kunden om en lägre ersättning än de maximipriser som föreskrivs i denna förordning. Om taxametern är i olag eller om plomberingen på grund av reparation eller av annan särskild orsak har brutits, skall kommunikationsministeriets förordning om ruttaxor för taxibilar (491/2001) iakttas.

10 §

Användning av taxameter

Området kring en station i enlighet med trafiktillståndet fastställs med en radie av 2,5 kilometer och kallas i denna paragraf verksamhetsområde. Verksamhetsområdet kan också vara större.

Inom verksamhetsområdet tillämpas grundavgift på färden till kunden. Taxametern ställs in på den taxeklass som motsvarar antalet passagerare då bilen står till passagerarens eller passagerarnas förfogande. Om det är fråga om en förhandsbeställning får taxametern sättas i gång först vid avgångstiden enligt beställningen.

Då kunden beställer en taxibil till en adress utanför verksamhetsområdet ställs taxametern in på taxa I vid gränsen av området. Om man

utgående från antalet passagerare har rätt att debitera en taxa högre än taxeklass I, har chauffören för returresans del rätt att nollställa mätaren och mäta avgiften enligt den taxa som passagerarantalet förutsätter.

Vid transport av en passagerare får taxametern vara i gång under körning på verksamhetsområdet. Utanför verksamhetsområdet taxametern vara i gång enbart på enkelriktad körtur eller under väntetiden.

11 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2001.

Genom denna förordning upphävs trafikministeriets förordning av den 16 juni 2000 om taxitaxor (586/2000).

Helsingfors den 8 juni 2001

Kommunikationsminister *Olli-Pekka Heinonen*

Avdelningschef, överdirektör Harri Cavén

Nr 493

**Finansministeriets förordning
om fastställande av grundräntan**

Given i Helsingfors den 11 juni 2001

I enlighet med finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 1 § lagen den 18 december 1998 om vissa referensräntor (996/1998):

1 §
Finansministeriet har fastställt grundräntan till 4,5 procent per år räknat från den 1 juli 2001 till utgången av år 2001.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 15 juni 2001.

Helsingfors den 11 juni 2001

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Lagstiftningsråd Martti Anttinen